

[68. 9.]

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

Het enig artikel in bovengenoemd ontwerp van wet wordt gewijzigd als volgt:

De bij art. 39 vermelde bedragen van *duizend negen honderd elf gulden* (f 1911) en *elf duizend negen honderd elf gulden* (f 11 911) worden vervangen door: *» duizend negen honderd twee en negentig gulden* (f 1992) en *elf duizend negen honderd twee en negentig gulden* (f 11 992).”

De bij art. 40 vermelde bedragen van *veertien duizend drie en tachtig gulden* (f 14 083) en *honderd een en twintig duizend honderd drie en dertig gulden* (f 121 133) worden vervangen door: *» veertien duizend twee gulden* (f 14 002) en *honderd een en twintig duizend twee en vijftig gulden* (f 121 052).”

[68. 10.]

EINDVERSLAG der Commissie van Rapporteurs voor het ontwerp van wet tot wijziging van de hoofdstukken II, VII A en VII B der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1868; uitgebragt in de zitting van den 9den November 1869.

Bij de overweging der wetsontwerpen tot wijziging van de hoofdstukken II, VII A en VII B der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1868 zijn alleen ten aanzien der laatstgenoemde wetsvoordragt eenige opmerkingen medegedeeld.

Hoofdstuk VII B. Art. 3. De uitgaven voor bureau- en lokaalbehoefte en drukwerk nemen bij alle Departementen van algemeen bestuur op eene verbazende wijze toe. Zoude in dezen niet eenige meerdere zuinigheid kunnen worden betracht?

Art. 23. Eenige leden spraken hun leedwezen uit over het onwettig in beslag nemen van ingevoerde runderen tijdens het heerschen der veeziekte, waardoor de Staat thans met eene aanzienlijke uitgaaf is bezwaard. Zij drongen er op aan, dat in soortgelijke gevallen toch met groote voorzigtigheid door de ambtenaren mogt worden te werk gegaan. Hoe wenscht de Regering echter met het verhoogde cijfer van f 2147 de proceskosten ad f 2842,72 te dekken? Is welligt het meerdere reeds door overschrijving van den post voor onvoorziene uitgaven gedekt?

Art. 34. Er is gevraagd, of door het bestuur der visscherijen op de Schelde en Zeeuwsche Stroomen wel altijd met genoegzame bedachtzaamheid wordt gehandeld, waar het geldt de regten van derden te ontzien. Hieromtrent werd twijfel geopperd.

De Commissie van Rapporteurs acht schriftelijke beantwoording dezer bedenkingen en vragen onnoodig en heeft die daarom in haar *Eindverslag* opgenomen. Zij wenscht geen eigen oordeel uit te spreken.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs op 8 November 1869.

FOKKER.

VERHEIJEN.

VAN LYNDEN VAN SANDENBURG.

DE RUITER ZYLKER.

SANDBERG.

[58. 4.]

VOORLOOPIG VERSLAG der Commissie van Rapporteurs voor het ontwerp van wet tot wijziging van hoofdstuk VI der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1868.

Bij de overweging van het wets-ontwerp tot wijziging van hoofdstuk VI der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1869, vond in meer dan eene afdeeling op nieuw eene breedvoerige gedachtenwisseling plaats over de vraag in hoeverre het nuttig geacht kan worden, om de vaartuigen

onzer oorlogsmarine op particuliere inrigtingen te doen aanbouwen. Daarbij werden dezelfde gronden voor en tegen deze wijze van aanbouw ontwikkeld als in § 3 van het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs omtrent hoofdstuk VI der Staatsbegroting voor 1870 zijn opgenomen.

In eene afdeeling werd de opmerking gemaakt, dat de voor den aanbouw van een gepantserd riviervaartuig benoedigde geldsom reeds op de begroting van het loopend dienstjaar is toegestaan, en de zaak daarmede al eenigzins is uitgemaakt. Maar de leden die haar in het midden bragten, sloten zich gereedelijk aan bij den door zeer vele leden ook in andere afdeelingen geuiten wensch, dat de Regering alsnog omtrent hare plannen met dit vaartuig eenige nadere inlichtingen mogt geven. Gaarne zoude men toch omtrent de geheele samenstelling en bewapening daarvan iets meer vernemen. Van wien is het ontwerp afkomstig? Van den fabrikant die het zal uitvoeren, zoodat hij, wanneer het geleverde vaartuig niet in allen deele aan de gestelde eischen van diepgang, snelheid, kolenverbruik, pantsering en wapening voldoet, den Staat niet kan dwingen het vaartuig aan te nemen en dus ook niet op betaling kan aanspraak maken? of wel van een onzer ingenieurs van scheepsbouw, zoodat de uitvoering eenvoudig aan eenen industrieel wordt opgedragen, die alleen daarvoor, niet voor het welslagen van het ontwerp aansprakelijk zal zijn? Dit laatste zoude men afkeuren; dan zal er alligt op nieuw, gelijk reeds zoo menigmalen, eene mislukte proef zijn genomen, waarvoor niemand de verantwoordelijkheid draagt. De gepantseerde kanonneerboot n°. 1, die indertijd te Fijenoord is aangebouwd, heeft daarvan onder andere een voorbeeld geleverd. Daarbij mag men niet vergeten dat hier slechts de eerste termijn wordt aangevraagd en het geheele vaartuig ongeveer 2 tonnen gouds zal moeten kosten. Eene aanzienlijke geldverspilling zoude dus het gevolg van mislukking zijn. Er werd gevraagd, of het om alle deze redenen niet verkieslijk zoude wezen, om met den aanbouw van dit vaartuig niet meer in 1869 te beginnen, maar het oordeel, dat de Staten-Generaal ten aanzien van het beginsel van aanbouw op particuliere inrigtingen bij de behandeling der Staatsbegroting van 1870 zullen uitspreken, af te wachten.

Eenige leden wenschten in elk geval van de Regering te vernemen, of zij den aanbouw van dit vaartuig onderhands zoude wenschen uit te besteden of wel de openbare mededinging ook van het buitenland daarvoor zoude willen openen; zij verklaarden zich al dadelijk voor de laatstgenoemde handelwijze. Enkele anderen zouden echter het toelaten der buitenlandsche mededinging ten stelligste afkeuren.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs, op 4 November 1869.

DE CASEMBROOT.

DE ROO VAN ALDERWERELT.

IDZERDA.

NIERSTRASZ.

STIELTJES.

[58. 5.]

MEMORIE VAN BEANTWOORDING van het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs voor het bovengenoemd ontwerp van wet.

De Minister gelooft dat de Kamer, zonder iets te praëjudiceren op hare te nemen beslissing omtrent den aanbouw van eenige onzer oorlogsvaartuigen bij particulieren, de bij dit wets-ontwerp aangevraagde overschrijving kan inwilligen, omdat, in vergelijking met monitors, de bouw van een riviervaartuig zeer weinig beteekenis heeft. Hij acht het uit dien hoofde tevens wenschelijk de gedachtenwisseling over deze wijze van aanbouw uit te stellen tot de behandeling van hoofdstuk VI der Staatsbegroting voor 1870.

Zeer juist is in eene der afdeelingen opgemerkt, dat de zaak eenigermate is uitgemaakt, aangezien de Kamer de noodige gelden op de begroting van het loopend dienstjaar heeft toegestaan. Ware het niet doelmatig voorgekomen om den bouw der op stapel staande gepantserde vaartuigen niet te vertragen ten behoeve van het riviervaartuig, dit scheepje zou zijne voltooiing reeds nabij kunnen zijn.